

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Κυριακή του Θωμά – Ιωάν. 20, 19-31 (19/4/2015)

Δικαιολογημένως απών

Μέσα στην πανευφρόσυνη ατμόσφαιρα της Αναστάσεως του Κυρίου μας, αγαπητοί μου αδελφοί, η Εκκλησία μας προβάλλει σήμερα ένα ιδιαίτερο και ξεχωριστό πρόσωπο εκ της χορείας των Αγίων Αποστόλων και Μαθητών του Χριστού· τον Άγιο Απόστολο Θωμά. Είναι ένα πρόσωπο ιδιαίτερο και χαρακτηριστικό, γιατί φαίνεται από την ιστορία του, ότι ο Θωμάς έχει ένα ιδιαίτερο χαρακτήρα, ακολουθεί ένα δικό του δρόμο, μερικές φορές δείχνει να αυτονομείται από τους υπόλοιπους Μαθητές του Χριστού. Η μελέτη των Ευαγγελικών κειμένων και της Ιεράς Παραδόσεως αποκαλύπτει ότι ο Θωμάς ήταν απών από δύο πολύ σημαντικές στιγμές της ζωής των Αγίων Αποστόλων και της πρώτης Εκκλησίας. Η απουσία του δεν ήταν καρπός ιδιαιτερότητας ή επιπολαιότητας του χαρακτήρος του, ούτε χαλαρότητας της πίστεώς του. Αλλά, όπως αποδεικνύεται, ήταν ενταγμένη στο σχέδιο του Θεού και προκάλεσε πλείστες όσες Θείες ευλογίες και αποκαλύψεις.

Η πρώτη απουσία του Αποστόλου Θωμά καταγράφεται στο Ευαγγελικό ανάγνωσμα που ακούσαμε σήμερα και αφορά στην πρώτη εμφάνιση του αναστημένου Χριστού στους δέκα έντρομους και έμφοβους Μαθητές του, οι οποίοι ήταν κλεισμένοι στο υπερώο της Ιερουσαλήμ, διά τον φόβο των Ιουδαίων. Εκεί ο Κύριος, *των θυρών κεκλεισμένων*, εμφανίζεται ανάμεσά τους και τους απευθύνει τον αναστάσιμο χαιρετισμό *ειρήνη υμίν*, θέλοντας να διαλύσει τον τρόπο που είχε καταλάβει τις ψυχές τους, αλλά και να διασκορπίσει τις αμφιβολίες τους περί της Αναστάσεώς Του. Οι Απόστολοι, λίγες ημέρες πριν, είχαν πληροφορηθεί από τις Μυροφόρες ότι ο Κύριος ανέστη εκ νεκρών. Δεν είχαν δώσει, όμως, ιδιαίτερη σημασία στα λόγια τους. Τα απέδωσαν στον ενθουσιώδη γυναικείο ψυχισμό, στο ευαίσθητο της γυναικείας υπάρξεως, στον έντονο συναισθηματικό κόσμο των γυναικών. Έρχεται, λοιπόν, ο Κύριος αναστημένος μπροστά τους, τους ειρηνεύει και διασκορπίζει και τα τελευταία ίχνη των αμφιβολιών τους. Από αυτή την πρώτη εμφάνιση απουσιάζει ο Θωμάς. Και βέβαια, αυτή η απουσία δεν είναι τυχαία. Ούτε οφείλεται στην υποτιθέμενη απιστία του. Αλλά έγινε και επετράπη από το Θεό, για να καταγραφεί η σωτήρια ομολογία του. Ο Κύριος καταδέχεται και εμφανίζεται και πάλι ενώπιον των Μαθητών, αυτή τη φορά παρόντος του Αποστόλου Θωμά και του επιτρέπει όχι απλώς να Τον δει, αλλά να αγγίξει, να ψηλαφήσει τις πληγές Του στα χέρια, στα πόδια και στην πλευρά Του και αυτή η θέαση του Χριστού, αυτή η ψηλάφηση του Κυρίου και των πληγών Του γίνεται αφορμή σωτηριώδους ομολογίας του Θωμά, η οποία ομολογία

είναι παίανας αναστάσιμος και θριαμβευτικός της Εκκλησίας και όλων των χριστιανών 2000 χρόνια τώρα: *ο Κύριός μου και ο Θεός μου!* Αυτή ήταν η ομολογία, την οποία ο Θωμάς, με όλη τη δύναμη της ύπαρξής του βροντοφώναξε εκείνη τη στιγμή.

Αλλά ο Χριστός επέτρεψε τη δεύτερη εμφάνισή Του ενώπιον του Θωμά και για ένα ακόμα λόγο· για να καταγραφεί ακόμα μια ιστορική μαρτυρία στα Ευαγγελικά κείμενα ότι η Ανάσταση του Χριστού είναι ένα πραγματικό και όχι φανταστικό γεγονός. Έχουμε μία δεύτερη ιστορική, αδιαμφισβήτητη και περίτρανη μαρτυρία περί της Αναστάσεως του Χριστού, η οποία οφείλεται στη στάση της φαινομενικής αμφιβολίας του Θωμά, επί τω ακούσματι της Αναστάσεως και της πρώτης εμφανίσεως του Κυρίου.

Αλλά ο Θωμάς ήταν απών και από μία δεύτερη στιγμή, κορυφαία και συγκλονιστική, της ζωής των πρώτων Αποστόλων και της πρώτης Εκκλησίας, όταν λίγα χρόνια μετά, ήρθε η στιγμή η Υπεραγία Θεοτόκος και Μητέρα του Κυρίου μας να εξέλθει από αυτή τη ζωή και να ολοκληρώσει τον βιολογικό της κύκλο στον κόσμο. Ήταν τότε που η Παναγία μας μυστικώς κάλεσε τους Αποστόλους να έρθουν στη Γεθσημανή για να κηδεύσουν το σώμα Της. Και αυτή η μυστική πρόσκληση της Παναγίας αποτυπώνεται θαυμάσια στο γνωστό τροπάριο της εορτής της Κοιμήσεως Της, όπου φέρεται η Παναγία να λέει: «Απόστολοι εκ περάτων, συνανθροισθέντες ενθάδε, Γεθσημανή τω χωρίω κηδεύσατέ μου το σώμα». Οι Μαθητές βρισκονταν διασκορπισμένοι στα πέρατα της οικουμένης, για να ευαγγελιστούν το μήνυμα της Αναστάσεως σε όλο τον κόσμο. Έλαβαν αυτή τη μυστική πληροφορία και «επί νεφελών», λέγει η Παράδοση, βρέθηκαν στην Γεθσημανή την ώρα της Κοιμήσεως της Παναγίας μας, Της απέδωσαν τις προβλεπόμενες νεκρικές τιμές και Την ενταφίασαν, εκεί όπου και σήμερα υπάρχει ο τάφος Της, ο οποίος γίνεται τόπος προσκυνήματος ιερού από τους Χριστιανούς όλης της γης.

Μόνο που από αυτή τη σύναξη των Αποστόλων, τη μυστική και θαυματουργική, έλειπε και πάλι ο Θωμάς. Κατά ένα περίεργο τρόπο, για δεύτερη φορά, ο Θωμάς απουσίαζε από ένα τόσο συγκλονιστικό γεγονός. Ήταν, άραγε, τυχαία αυτή η απουσία; Μήπως, θα πούμε πάλι, ότι ήταν καρπός της επιπολαιότητας του χαρακτήρα του; Μήπως, θα πούνε κάποιои άλλοι, ότι και αυτό ήταν απόδειξη της απιστίας του; Όχι, γιατί όπως αποδεικνύεται, ο Θεός επέτρεψε την απουσία του Θωμά για να γίνει μόνον αυτός, πλέον, μάρτυρας μιας σπουδαίας αποκάλυψης. Ο Θωμάς βρισκόταν στις Ινδίες τις ημέρες της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, ευαγγελιζόμενος τον Λόγο του Κυρίου. Μάλιστα, κατά την Παράδοση, ο Θωμάς, τελώντας τη Θεία Λειτουργία, τρεις ημέρες μετά την Κοίμηση της Παναγίας μας, βρέθηκε θαυματουργικώ τω τρόπω, επί νεφελών, μεταφερόμενος στη Γεθσημανή, για να γίνει μάρτυρας όχι, πλέον, της Κοιμήσεως, αλλά της Μεταστάσεως της

Υπεραγίας Θεοτόκου. Γιατί, ως γνωστόν, η Παναγία μας μετέστη εν σώματι στους ουραμούς, γι' αυτό και δεν υπάρχουν λείψανά Της. Ο τάφος Της είναι κενός και ο μόνος μάρτυρας αυτής της μεταστάσεως ήταν ο Θωμάς, ο οποίος είδε την Παναγία μας να ανέρχεται επί νεφελών και με τη συνοδεία Αγγέλων στους ουραμούς, εν σώματι. Και μπροστά σ' αυτό το απίστευτο θαύμα και θέαμα παρακάλεσε την Παναγία μας να του αφήσει ένα αποτύπωμα της παρουσία Της και της μεταστάσεώς Της, ούτως ώστε αυτό που θα διηγηθεί στους άλλους Αποστόλους και Χριστιανούς να γίνει πιστευτό. Γιατί ποιος θα πίστευε μια τέτοια διήγηση, ότι η Παναγία μας εξήλθε εκ του τάφου και μετέστη, εν σώματι, στους ουραμούς. Και η Παναγία, όπως λέει η ιερά Παράδοση, του έριξε, ανερχομένη στους ουραμούς, την Αγία Ζώνη. Γι' αυτό και η Αγία Ζώνη είναι το μοναδικό χειροπιαστό αποτύπωμα, το οποίο έχουμε από την Παναγία μας. Ούτε λείψανά Της έχουμε, ούτε άλλου είδους ενδύματά Της έχουμε για να τα προσκυνούμε και να τα τιμούμε, παρά μόνο την Αγία Ζώνη Της, την οποία η ίδια έδωσε στον Απόστολο Θωμά, ούτως ώστε αυτή η Αγία Ζώνη να είναι μάρτυρας της μεταστάσεώς Της και να είναι πηγή αγιασμού για την Εκκλησία μας και τους πιστούς στους αιώνες.

Και ο τόπος μας, η Τοπική μας Εκκλησία, είμαστε ευλογημένοι, γιατί έχουμε την υψίστη ευλογία να διαθέτουμε ένα μικρό τεμάχιο από αυτή την Τιμία Ζώνη της Υπεραγίας Θεοτόκου, η οποία, ως γνωστόν, φυλάσσεται, ως πολύτιμο πνευματικό θησαύρισμα, στη γυναικεία Ιερά Μονή της Παναγίας Ξενιάς.

Βλέπετε, αγαπητοί μου, κακώς οι αγνωστικιστές, κακώς οι άπιστοι, κάκιστα οι ορθολογιστές, εκείνοι οι οποίοι προσεγγίζουν τα γεγονότα της πίστεως με τη δύναμη του μυαλού τους και όχι με την ελευθερία της καρδιάς τους, αποδίδουν στον Απόστολο Θωμά απιστία και αμφιβολία, προκειμένου, τελικά, οι ίδιοι να δώσουν άλλοθι στην προσωπική τους απιστία. Αποδεικνύεται περίτρανα ότι ο Θωμάς όχι μόνο χαλαρός στην πίστη δεν ήταν, όχι μόνο άπιστος δεν ήταν, αλλά είχε βαθιά και ιδιαίτερη πίστη, η οποία έτυχε μεγίστων Θείων δωρημάτων, ευλογιών και αποκαλύψεων από τον Κύριο μας και την Υπεραγία Θεοτόκο, οι οποίες συνοδεύουν την πορεία της Εκκλησίας στο χρόνο και αποτελούν για μας πολύτιμες πνευματικές παρακαταθήκες, ενισχυτικές της πνευματικής μας ζωής. Γι' αυτό, με ευγνωμοσύνη και ευχαριστία καρδιακή να στεκόμαστε μπροστά στον Απόστολο Θωμά και να τιμούμε τη μνήμη του ως ενός εκ των μεγαλύτερων ευεργετών του εκκλησιαστικού μας βίου, ο οποίος έτυχε τέτοιων ευεργεσιών και Θείων αποκαλύψεων, οι οποίες έφθασαν και μέχρι σε εμάς και αποτελούν σημεία αναφοράς της πνευματική μας ζωής. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.